

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. S.**

oskarżonej z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 lipca 2023 r.,

wniosku sędziego Sądu Najwyższego X.Y. o wyłączenie go od udziału w sprawie na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego X.Y. od udziału w sprawie sygn. akt II KK 201/23.

UZASADNIENIE

W dniu 9 maja 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja pełnomocnika oskarżyciela prywatnego wzajemnego J.K. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt IX Ka 1358/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 13 lipca 2022 r., sygn. akt II K 103/20. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. II KK 201/23 i zarządzeniem Prezesa Izby Karnej przydzielona do rozpoznania sędziemu Sądu Najwyższego X.Y.

W dniu 6 lipca 2023 r. SSN X.Y. złożył pisemne oświadczenie, w którym wskazał, że w sprawie zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności, jako że zna osobiście oskarżyciela prywatnego J.K.. Z kolei oskarżoną w sprawie z prywatnego wzajemnego oskarżenia jest J.S. - siostra jego kolegi, sędziego Sądu Najwyższego Y.Z.

Okoliczności te mogłyby, w jego mniemaniu, wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Podstawą wyłączenia sędziego, jako *iudex suspectus*, może być każda okoliczność, jeżeli tylko uzasadnia wątpliwość co do bezstronności sędziego, którą należy rozumieć zarówno jako subiektywne odczucie sędziego, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (por. np. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 27 stycznia 1999 r., K 1/98, OTK-A 1999, z. 1, poz. 3, oraz z dnia 20 lipca 2004 r., SK 19/02, OTK-A 2004, z. 7, poz. 67, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 stycznia 2009 r., III KK 257/08, z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08). Również Europejski Trybunał Praw Człowieka zwraca uwagę na bezstronność sędziego w aspekcie subiektywnym. Kryterium subiektywne opiera się na ocenie osobistego przekonania sędziego orzekającego w danej sprawie, przy czym osobista bezstronność członka składu sędziowskiego jest dorozumiana, chyba że pojawią się dowody przeciwnie (por. wyroki ETPCz: z dnia 10 października 2000 r., nr 42095/98, *Daktaras v. Litwa*, LEX nr 76722, oraz z 10 kwietnia 2003 r., nr 39731/98, *Sigurdsson v. Islandia*, LEX nr 78238).

Podkreślić należy, że instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności. Zatem o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu leżącego u podstaw wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości

co do bezstronności sędziego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2022 r., IV KO 20/22 i z dnia 27 października 2022 r., V KK 235/22).

Takie okoliczności zachodzą w niniejszej sprawie, gdyż jak wynika z wniosku – SSN X.Y. zna osobiście oskarżyciela prywatnego, w imieniu którego została wniesiona kasacja.

Uznać zatem należy, że jego udział w orzekaniu w sprawie II KK 201/23, z uwagi na wskazaną treść pisemnego oświadczenia mógłby naruszyć w odbiorze zewnętrznym zaufanie do wymiaru sprawiedliwości.

Dlatego konieczne stało się wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego X.Y. od rozpoznania kasacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego J. K. w sprawie II KK 201/23.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[as]

[A.K-G]